

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Lidia Dudek

Protokolant: Magdalena Adamus

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2018 roku w Częstochowie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. J. (1)

przeciwko pozwanej (...) S.A. w W.

o zapłatę i rentę

1. zasądza od pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. J. (1) kwotę 925.122 zł (dziewięćset dwadzieścia pięć tysięcy sto dwadzieścia dwa złote) wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości 13 % od dnia 14 sierpnia 2014r. do dnia 22 grudnia 2014r., w wysokości 8% od dnia 23 grudnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości 7% (tj. wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych) w stosunku rocznym od dnia 1 stycznia 2016r. oraz dalszymi odsetkami ustawowymi w razie zmiany ich wysokości do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. J. (1) rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) miesięcznie począwszy od dnia 14 sierpnia 2014 r. płatną do 10-go dnia każdego miesiąca;
3. zasądza od pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. J. (1) rentę z tytułu utraconych zarobków w kwocie 2.000 zł (dwa tysiące złotych) miesięcznie począwszy od dnia 14 sierpnia 2014 r. płatną do 10-go dnia każdego miesiąca;
4. oddala powództwo w pozostałej części;
5. nie obciąża powoda P. J. (1) kosztami procesu poniesionymi przez pozwaną w części oddalającej powództwo;
6. nakazuje pobrać od pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w C. kwotę 23.896,32 zł. (dwadzieścia trzy tysiące osiemset dziewięćdziesiąt sześć złotych trzydzieści dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów sądowych, których powód nie miał obowiązku uiścić.

Sygn. akt IC 202/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 maja 2014 roku powód P. J. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w W. na jego rzecz kwoty 1.625.122 złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty, renty z tytułu utraty zdolności do pracy oraz utraconych widoków na przyszłość i zwiększonych potrzeb

w kwocie 4.500 zł płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca począwszy od daty wniesienia pozwu oraz zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz kosztów procesu wg norm przypisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 26 kwietnia 2012 roku w wyniku wypadku komunikacyjnego spowodowanego przez P. K. powód P. J. (1) doznał wielonarządowego urazu, którego następstwem jest całkowity paraliż ciała od części piersiowej w dół. Decyzją pozwanej z dnia 24 września 2012 roku, powodowi przyznano łącznie 152.313,90 zł., na które składało się 150.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, 313,90 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, oraz 2.000,00 zł tytułem zwrotu wartości uszkodzonych rzeczy osobistych. Pozwana, powołując się na art. 362 k.c, pomniejszyła powyżej wskazaną kwotę o 30%, twierdząc, że obniżenie kwoty zasadne jest z uwagi na przyczynienie się powoda do zwiększenia rozmiarów szkody i na rachunek bankowy powoda została przekazana przez pozwaną kwota 106.619,73 zł. w tym tytułem zwrotu wydatków za leczenie kwota 313,90 zł.

Ponadto powód dochodzi również kosztów poniesionych w związku z doznany uszkodzeniem ciała i rozstrojem zdrowia w kwocie 125.122,00 zł. Wskutek wypadku, powód utracił całkowicie możliwości zarobkowe. Przed zdarzeniem powód był pracownikiem fizycznym, pracował w firmie (...) S.A. i był brygadzystą. Powód uzyskiwał wynagrodzenie w wysokości 13,50 zł za godzinę, przy czym pracował po 10-12 godzin dziennie przez 6 dni w tygodniu. Dodatkowo otrzymywał dodatek za bycie brygadzystą w wysokości 25% należnego wynagrodzenia i premię, która zazwyczaj wynosiła 400 zł. Jego zarobki kształtowały się na poziomie 4.500 zł miesięcznie, przy czym oficjalne wynagrodzenie, od którego pracodawca uiszczal składki ZUS i zaliczki na podatek dochodowy ukształtowane było na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę. Obecnie, wynikiem utraty jakichkolwiek możliwości zarobkowych, jedynym źródłem jego utrzymania jest renta w wysokości 1.075,35 zł. Nie jest to kwota wystarczająca na zaspokojenie potrzeb powoda, które wskutek uszczerbku na zdrowiu uległy znacznemu zwiększeniu. Niezbędne wydatki związane z bieżącym utrzymaniem powoda, koniecznymi urządzeniami. Pomocami technicznymi i lekami, a także wizytami lekarskimi i rehabilitacją kształtują się na poziomie ok. 6.000 miesięcznie. Powód wymaga intensywnej rehabilitacji, co najmniej 3 razy w tygodniu, obecnie go na to nie stać. Koszt jednej godziny rehabilitacji to ok. 80-100 zł. Powód w związku ze znacznym unieruchomieniem wymaga specjalnej diety, ustalonej przez dietetyka. Zwiększa to wydatki na wyżywienie oraz dodatkowo wiąże się z koniecznością konsultacji dietetycznych, każda konsultacja wiąże się kosztem 100 zł. w związku z koniecznymi konsultacjami lekarskimi i rehabilitacją powód ponosi zwiększone koszty na zakup paliwa. Z uwagi na miejsce zamieszkania powoda poruszanie się przez powoda innymi (publicznymi) środkami transportu jest praktycznie niemożliwe. W związku ze znacznym ograniczeniem możliwości ruchowych powoda konieczna w jego przypadku była stała opieka i pomoc przy zwykłych czynnościach dnia codziennego. Powód wymaga stałej obecności drugiej osoby, nie jest zdolny do samodzielnego funkcjonowania.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania procesowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana podniosła, że stanowisko strony pozwanej przyjęte w procesie likwidacyjnym pozostaje bez zmian. Zdaniem pozwanej wypłacone dotychczas poszkodowanemu zadośćuczynienie jest adekwatne do doznanych przez niego cierpień fizycznych i psychicznych. Pozwana przyjęła 30% przyczynienie się poszkodowanego do zwiększenia się powstałej w wyniku wypadku drogowego szkody osobowej. W zakresie odszkodowania powód nie udowodnił jakiej rehabilitacji wymaga a także nie wykazał, że tego rodzaju rehabilitacja wymaga wydatku 100 zł lub 80 zł za godzinę. Nie wskazał placówki rehabilitacyjnej, w której pobiera rehabilitację ani dowodów na to, że faktycznie korzystał z rehabilitacji. Powód nie wykazał także, że faktycznie wymaga rehabilitacji oraz, że rehabilitacja musi być realizowana w prywatnej poradni. Tym bardziej, że powód może korzystać z pomocy zdrowotnej w ramach NFZ. Nie wykazał zdaniem pozwanej konieczności zakupu tychże lekarstw (recepty). Nie przedstawił również dowodów rachunków z konsultacji lekarskiej oraz wykonanych zabiegów fizjoterapeutycznych. Zakup pojazdu nie jest kosztem leczenia zatem przepisy nie dają podstawy do zwrotu tego wydatku przed jego poniesieniem. Można jedynie rozważać zwrot kosztów przystosowania tego pojazdu do przewozu osoby niepełnosprawnej. Pozwana zakwestionowała żądane przez powoda wydatki na zmiany konstrukcyjne – przystosowawcze w domu. Strona pozwana kwestionuje zakres wskazanych prac i wysokość wydatków. Strona

pozwana wskazała ponadto, iż na dzień złożenia odpowiedzi na pozew została ustalona przez likwidatora szkody kwota odszkodowania w wysokości 70.818,12 zł (kwota uwzględnia 30% przyczynienie się powoda do zwiększenia powstałej szkody). W zakresie wysokości żądania zapłaty renty pozwana podniosła, że renta nie może pokrywać nieujawnionych źródeł dochodów. Ponadto pozwana zakwestionowała, że powód uzyskiwał dochody w wysokości ponad te, które zostały potwierdzone przez pracodawcę. Jednocześnie pozwana podniosła zarzut nieuzasadnionego żądania zapłaty odsetek ustawowych liczonych od dnia wniesienia pozwu.

Ostatecznie podczas rozprawy w dniu 30 maja 2018r. powód wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 3.625.122 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz renty z tytułu utraty zdolności do pracy oraz utraconych widoków na przyszłość i zwiększonych potrzeb w kwocie 4.500 zł płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca począwszy od daty wniesienia pozwu a pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. J. (1) urodził się w dniu (...). Przed wypadkiem był pracownikiem firmy (...) S.A. w C. na stanowisku monter instalacji wod.kan., gdzie otrzymywał wynagrodzenie w kwocie około 5.000 zł.

W dniu 26 kwietnia 2012 r. w K., woj. (...) P. K. nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki C. (...) nr rej. (...) w trakcie wykonywania manewru skrętu w lewo z ulicy (...) w ulicę (...) nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu jadącego ulicą (...) motocyklem marki Y. nr rej. (...) P. J. (1) doprowadzając do zderzenia pojazdów w następstwie czego P. J. (1) doznał obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania struktur twarzoczaszki w zakresie zatoki szczękowej i oczodołów, rany szarpanej powieki dolnej oka lewego, wysokiego złamania kręgu obrotowego, złamania trzonów kręgow (...) - (...) z przemieszczeniem bocznym z uszkodzeniem rdzenia kręgowego, złamania żeber IV – VIII po stronie prawej, obustronne odmy jam opłucnowych, stłuczenia tkanki płucnej w segmentach górnych obu płuc, złamania obojczyka lewego, złamania V kości śródreżca lewego oraz złamania trzonu kości udowej lewej co spowodowało chorobę realnie zagrażającą życiu.

Dowód: kserokopia wyroku (k. 29 akt), zeznania świadka M. B. (1) (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:22:03-00:30:01 adnotacje), zeznania świadka A. B. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:35:27-00:35:51 adnotacje), zeznania świadka K. Ż. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:12:45-00:15:00 adnotacje), zeznania świadka R. K. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:15:00-00:18:54 adnotacje), zeznania świadka M. B. (2) (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:18:54-00:22:03), zeznania świadka E. F. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:35:51-00:45:13), zeznania świadka M. F. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:45:13-00:48:29), zeznania świadka M. Ś. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:48:29-00:51:19), zeznania świadka J. S. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:51:19-01:03:37), zeznania powoda P. J. (1) (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 01:28:11-01:44:50 adnotacje, z dnia 06.12.2017r. nagranie czas: 00:04:08-00:13:41 adnotacje, z dnia 30.05.2018r. nagranie czas:00:02:10-00:54:55 adnotacje), wyrok (k. 198-199 akt SR C. XIII(...)).

Powód P. J. (1) nie przyczynił się do zdarzenia zaistniałego w dniu 26 kwietnia 2012 roku pomimo, że przekroczył dopuszczalną prędkość wynoszącą 90km/h poruszając się z prędkością rzędu 105-116 km/h. Powód nie miał możliwości uniknięcia wypadku nawet gdyby poruszał się z prędkością 90km/h z uwagi na zbyt krótki odcinek drogi zatrzymania do miejsca kolizji.

Dowód: opinia biegłego sądowego T. B. (k. 416-446 akt)

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2011 roku w sprawie sygn. akt VIII K (...) Sąd Rejonowy K. w K. na podstawie 66§1 i 2 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne w stosunku do T. L. o występki z art. 156§1 pkt 2 w zw. z §2 kk na okres próby na okres dwóch lat.

Dowód: kserokopia wyroku (k. 112-113 akt),

W związku z wypadkiem i urazem wielonarządowym powód w dniu 26 kwietnia 2012 roku został przewieziony na Oddział Anestezjologii i Intensywnej Terapii (...) im. (...) w C., gdzie przebywał do dnia 19 czerwca 2012 roku z rozpoznaniem:

- urazu wielonarządowego,
- wieloodłamowego złamania twarzoczaszki- zatok szczękowych, oczodołów,
- odmy opłucnowej prawostronnej – stan po drenażu,
- złamania żeber IV –VIII po str. prawej,
- stłuczenia płuc, stan po respiratoroterapii i tracheostomii,
- złamania zęba obrotnika,
- złamania trzonu Th3 z podwichnięciem Th3 /Th4, stan po laminiektomii odbarczającej rdzeń kręgowy na poziomie Th4,
- stanu po wyciągu bezpośrednim za czaszkę,
- złamania obojczyka lewego, złamania V kości śródrcza lewego,
- złamanie uda lewego, stanu po zespoleniu gwoździem śródszpikowym.

W międzyczasie tj. w dniu 27 kwietnia 2012 roku powód został przewieziony na Oddział Neurochirurgii (...)w C. celem przeprowadzenia zabiegu operacyjnego.

Następnie z dniem 19 czerwca 2012 roku została przyjęty do Kliniki (...) (...) Szpitala (...) w Ł., gdzie przebywał do dnia 29 czerwca 2012 roku. W trakcie pobytu w dniu 22 czerwca 2012 roku u powoda przeprowadzono operację w postaci zespolenia łuków C1-C2 sposobem Brookesa (linki tytanowe i kość autogenna), stabilizację wewnętrzną przemasadową odcinka Th2-Th5 tytanowym systemem Aesculap S4.

Po zabiegu operacyjnym powód został przetransportowany na Oddział Anestezjologii i Intensywnej Terapii Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w C., gdzie przebywał do dnia 11 lipca 2012 roku.

Od dnia 11 lipca 2012 roku P. J. (1) przebywał w szpitalu „Repty” Górnośląskim Centrum Rehabilitacji w T..

Powód korzystał z prywatnych konsultacji lekarskich a mianowicie okulistycznej, urologicznej, z zakresu rehabilitacji. Celem leczenia niedrożności dróg łzowych po stronie prawej powód był leczony w okresie od dnia 20 maja 2013 roku do 22 maja 2013 roku w (...) Szpitalu Medycznym (...) w W..

W trakcie całego procesu leczenia powód ponosił koszty wyjazdów samochodem do placówek służby zdrowia, na prywatne konsultacje, rehabilitacje, kontrole, turnusy i obozy rehabilitacyjne.

Ponadto był poddawany zabiegom fizjoterapeutycznym. W okresie procesu leczenia był zmuszony kupować leki farmakologiczne, środki opatrunkowe oraz środki pomocnicze. Jednocześnie poruszał na wózku inwalidzkim, który zakupił za kwotę 12.300 zł.

W związku z następstwami po wypadku powód był zmuszony przystosować dom do swoich potrzeb oraz zakupić platformę przyschodową za kwotę 55.080 zł., rotor elektryczny w kwocie 6.600 zł, drabinkę łózkową – 60 zł., uchwyty łazienkowe – 226,11 zł. Ponadto aby móc swobodnie dojeżdżać do pracy był zmuszony zakupić samochód dostosowany do jego potrzeb za kwotę 27.000 zł.

Dowód: kserokopia dokumentacji medycznej oraz faktury i rachunki (k. 16-29, k. 36-58v., k. 80-106 akt), zestawienie wydatków (k. 79 akt), zeznania świadka M. B. (1) (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:22:03-00:30:01 adnotacje), zeznania świadka A. B. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:35:27-00:35:51 adnotacje), zeznania świadka K. Ż. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:12:45-00:15:00 adnotacje), zeznania świadka R. K. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:15:00-00:18:54 adnotacje), zeznania świadka M. B. (2) (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:18:54-00:22:03), zeznania świadka E. F. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:35:51-00:45:13), zeznania świadka M. F. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:45:13-00:48:29), zeznania świadka M. Ś. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:48:29-00:51:19), zeznania świadka J. S. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:51:19-01:03:37), zeznania świadka A. J. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 01:03:37-01:18:22), zeznania powoda P. J. (1) (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 01:28:11-01:44:50 adnotacje, z dnia 06.12.2017r. nagranie czas: 00:04:08-00:13:41 adnotacje, z dnia 30.05.2018r. nagranie czas:00:02:10-00:54:55 adnotacje),

W związku z wypadkiem powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu, który należy ocenić na 100%. Składa się na to:

- uraz kręgosłupa piersiowego z uszkodzeniem rdzenia kręgowego na poziomie Th3-Th4 z porażeniem spastycznym kończyn dolnych 100%. Z powodu przebytego urazu rdzenia kręgowego doszło do porażenia Połowitego kończyn dolnych uniemożliwiającego samodzielne stanie i chodzenie.

- wieloodłamowe złamanie twarzoczaszki-zatok szczękowych, oczodołów - 5%,

- uraz kręgosłupa szyjnego ze złamaniem zęba obrotnika – 15%,

- złamanie obojczyka lewego - 5%,

- złamanie trzonu V kości śródreżca lewego z przemieszczeniem - 1%,

- złamanie trzonu kości udowej lewej nie podlega ocenie z powodu porażenia kończyn dolnych ocenianych wcześniej.

Skutkiem uszkodzenia rdzenia kręgowego na poziomie Th3-Th4 są: porażenie spastyczne kończyn dolnych, zaburzenia funkcji zwieraczy, zniesienie funkcji seksualnych i zdolności do prokreacji. Możliwe są rozrodcze metody sztucznego zapłodnienia. Perspektywy w zakresie satysfakcjonującego życia seksualnego zależą do pozostawania przez powoda w relacji partnerskiej, w obrębie której kluczowe znaczenie będzie miało duże zaangażowanie obojga partnerów w procesie adaptacji do innych warunków życia niż te przed wypadkiem, utrzymywania się między nimi więzi emocjonalnej, wzajemnego porozumienia, dysponowania odpowiednim poziomem wiedzy seksualnej, a także otwartością na różne formy współżycia seksualnego.

Skutkiem zaburzenia zwieraczy i siedzącego trybu życia są: częste infekcje dróg moczowych, zaburzenia perystaltyki jelit. Powód z powodu porażenia zwieraczy nie kontroluje oddawania moczu i stolca. Ma założony na członka cewnik zewnętrzny. Nie kontroluje oddawania stolca, konieczne jest stosowanie pampersów i toaleta po każdym wypróżnianiu.

Powód powinien uczestniczyć w dalszej rehabilitacji mającej na celu ćwiczenie kończyn dolnych i wzmocnienia mięśni tułowia i miednicy mających na celu przystosowanie powoda do pozycji pionowej i próby chodzenia. Taka rehabilitacja powinna być prowadzona stacjonarnie w ośrodkach specjalistycznych zajmujących się leczeniem tego typu schorzeń, w tym także prywatnie. Turnusy takiej rehabilitacji aby można się było spodziewać efektów powinny odbywać się dwa razy w roku. Rehabilitacja powinna być prowadzona do uzyskania założonych celów czyli pionizacji i chodzenia lub do momentu stwierdzenia braku możliwości dalszej poprawy. Dla utrzymania zadowolającego stanu fizycznego powoda rehabilitacja powinna odbywać się codziennie w warunkach domowych pod kontrolą i z udziałem fizjoterapeuty. Powód powinien codziennie mieć wykonywane zabiegi fizjoterapeutyczne tj. ćwiczenia bierne, ćwiczenia czynno-bierne, ćwiczenia specjalne według metody PNF, ćwiczenia samowspomagane, ćwiczenia

ogólnousprawniające, masaż ręczny. Powód powinien cyklicznie mieć wykonywane zabiegi fizjoterapeutyczne tj. pole magnetyczne, elektrostymulacja, naświetlanie lampą sollux, ultradźwięki, laseroterapia. Rehabilitacji z udziałem fizjoterapeuty powinna trwać 1-1,5 godziny dziennie. Wskazana jest dieta ograniczająca przyrost masy ciała, zwiększająca perystaltykę jelit. Dodatkowe koszty z tego tytułu mogą zawierać się w kwocie 50,00 zł miesięcznie. Istnieje zwiększone ryzyko zakażeń układu oddechowego, moczowo-płciowego, przewodu pokarmowego, zakażeń skóry związków z odleżynami.

Pod względem urologicznym uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 15%. Wskazane jest wykonywanie okresowych badań układu moczowego – obrazowych i bakteriologicznych moczu. Powód wymaga przyjmowania płynów zakwaszających w celu profilaktyki przeciwbakteryjnej oraz stosowania zaopatrzenia urologicznego tj. cewników zewnętrznych – limit 30 cewników na miesiąc - dopłata wynosi 57 zł. Worki na mocz – limit miesięczny wynosi 12 sztuk (bezpłatne). Pieluchomajtki – limit miesięczny wynosi 60 sztuk, dopłata to koszt 37 zł. Infekcja dróg moczowych występuje u powoda 1 x w roku, co stanowi niewielki koszt miesięczny.

Z przyczyn neurologicznych z uwagi porażenia i niedowłady a mianowicie porażenie połowicze lub paraplegie (porażenia kończyn dolnych) uniemożliwiająca samodzielne stanie i chodzenie uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 100%. Z uwagi złamania szczęki i/lub żuchwy wygojone z przemieszczeniem odłamów uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 5%. Natomiast z powodu ograniczenia ruchomości w zakresie rotacji lub zginania powyżej 20 stopni 15% w zakresie kręgosłupa w odcinku szyjnym uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 12%. Łącznie z przyczyn neurochirurgicznych uszczerbek na zdrowiu wynosi 120% i jest trwały.

Z uwagi na porażenie kończyn dolnych i zaburzenia zwieraczy związane z uszkodzeniem rdzenia na wysokości pozwala na przyjęcie 100% uszczerbku na zdrowiu.

Z punktu widzenia uszkodzenia dróg łzowych w oku lewym, pod postacią zerwania ciągłości kanalika łzowego u powoda w zakresie chorób oczu stwierdzono 15% uszczerbek na zdrowiu.

Powód wraca wspomnieniami do wcześniejszego życia, do czasów gdy był w pełni sprawny fizycznie, planował założenie rodziny i ślub z dziewczyną, z którą się spotykał, gdy pracował zawodowo i był niezależny od osób trzecich. Z emfazą wspomina życie osobiste i towarzyskie z tego okresu. Gdy temat rozmowy schodzi na zdarzenie po wypadku, kontakt z badanym pogarsza się, jest labilny emocjonalnie, myśli werbalizuje chaotycznie, po wielokroć opowiada o tym jaki bezradny czuje się obecnie. Wspomina o myślach samobójczych. Kolejne wydarzenia takie jak rehabilitacja, stan zdrowia i rokowania medyczne, które opisuje wywierają na nim duże wrażenie. Powód opowiadając o swoim obecnym życiu i o własnej przyszłości powtarza po wielokroć, że nie wie jak dalej żyć. U powoda rozpoznano zaburzenia depresyjne i objawy traumy pourazowej. Poczucie bezradności, nieumiejętność radzenia sobie z zaburzeniami emocji wywołanych traumą po wypadku i poczuciem klęski życiowej, spowodowały że powód jest apatyczny z różnym nastrojem, chwiejnością emocji i nastrojów. Labilność ta, przejawiała się u niego w łatwym przechodzeniu do stanów skrajnych emocjonalnie, szybkie i częste zmiany emocji. Nieadekwatnie reaguje na bodźce, występują u niego stany lękowe, w których głównym elementem jest bezradność i brak perspektyw na przyszłość, drażliwość. W dalszym ciągu odtwarza traumę a w konsekwencji ma koszmary senne związane z traumą, przypomnienia i rozpamiętywania jej, uporczywego unikania przede wszystkim ludzi i sytuacji kojarzących się z czasem gdy był zdrowy doprowadziły do zmniejszenia ogólnej reaktywności – unikania uczuć, zaburzeń adaptacyjnych i objawów depresyjnych. Dotkliwymi objawami psychofizycznego pobudzenia są zaburzenia snu, trudności w koncentracji, drażliwość, wybuchy gniewu i złości rozpacz, myśli rezygnacyjne, izolacja od otoczenia i często powtarzającym się objawem jest silne napięcie wywołane każdym wspomnieniem o wydarzeniu i własnym inwalidztwie, a także przeżywania ciągłego poczucia, poczucie bezsilności. Dotykają go myśli o charakterze intruzyjnym, to jest takie, które pojawiają się w polu świadomości niezależnie od jego woli i intencji a dotyczące wypadku, w wyniku którego stał się niepełnosprawny. Powód nie jest w stanie do końca zapanować nad efektywnością funkcjonowania pamięci w tym sensie, że nie może z niej wydobyć tych informacji, które w danej sytuacji mają adaptacyjne znaczenie (np. są niezbędne do zaplanowania jakiegoś zadania), ponadto posiada luki pamięciowe, problemy z koncentracją. Nie jest on do końca zdolny zapanować nad swymi przeżyciami ani nad intruzyjnymi wspomnieniami myślami, nie jest w stanie

tak jak wcześniej krytycznie podejść i przepracować negatywnych reakcji emocjonalnych, jego możliwość refleksji nad rzeczywistością w jakiej przyszło mu żyć jest ograniczona, dużo trudniej jest mu nabrać do siebie i trudów życia oraz wydarzeń jakiegokolwiek dystansu, tym samym powrócić do stanu „normalnego” funkcjonowania. Traumatyczne lęki o przyszłość są „na stałe” wbudowane w jego sposób postrzegania rzeczywistości i przeżywania swoich emocji. Bezpowrotnie utracił bezpieczeństwa, niezależność i możliwość realizowania własnych pragnień i spełniania aspiracji. Krzywda jakiej doznał badany na zawsze zmieniła życie jego i jego najbliższych, od których jest teraz całkowicie zależny. Będzie to miało negatywne skutki w jakości życia tak materialnego jak i emocjonalnego, zdrowotnego oraz psychicznego i będzie już na zawsze rzutować na jego dalsze życie.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii D. K. (k. 207-212 akt), opinia biegłego sądowego z zakresu chorób wewnętrznych M. S. (1) (k. 222-223 akt), opinia biegłego sądowego z zakresu urologii R. P. (k. 259-250 akt), opinia biegłego sądowego z zakresu neurochirurgii R. H. (k. 262-268 akt), opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii M. R. (k. 283-284 akt), opinia biegłego sądowego z zakresu rehabilitacji medycznej P. M. (k. 306-314 akt), opinie biegłego sądowego z zakresu chorób oczu M. S. (2) (k. 339-342 akt), opinia biegłego sądowego z zakresu psychologii U. B. (k. 353-354 akt), opinia biegłego sądowego z zakresu psychologii i seksuologii A. G. (k. 370-373 akt), .

Z dniem 12 września 2012 roku powód został uznany za osobę niepełnosprawną w stopniu znacznym od dnia 21 sierpnia 2012 roku do dnia 30 września 2016 roku oraz za osobę niezdolną do pracy.

Dowód: kserokopia orzeczenia (k. 15, k. 107-108 akt),

Obecnie powód zamieszkuje z rodzicami oraz bratem P. J. (2). Od miesiąca lutego 2018 roku pracuje zawodowo jako operator maszyn CNC, w godzinach: 8-15, gdzie otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1.500 złotych. Matka powoda otrzymuje świadczenie rentowe a ojciec jest zatrudniony w prywatnej firmie w K..

Dowód: zeznania świadka J. S. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 00:51:19-01:03:37 adnotacje), zeznania świadka P. J. (2) (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 01:03:37-01:06:29 adnotacje), zeznania świadka M. J. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 01:06:29-01:16:08 adnotacje), zeznania świadka A. J. (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 01:16:08-01:18:22 adnotacje), zeznania powoda P. J. (1) (protokół rozprawy z dnia 29.10.2014r. nagranie czas: 01:28:11-01:44:50 adnotacje, z dnia 06.12.2017r. nagranie czas: 00:04:08-00:13:41 adnotacje, z dnia 30.05.2018r. nagranie czas:00:02:10-00:54:55 adnotacje),

Powód otrzymuje świadczenie rentowe z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 923 zł. oraz zasiłku pielęgnacyjnego w wysokości 156 zł.

Dowód: kserokopia decyzji (k. 109 akt), zeznania powoda P. J. (1) (protokół rozprawy z dnia 06.12.2017r. nagranie czas: 00:04:08-00:13:41 adnotacje, z dnia 30.05.2018r. nagranie czas:00:02:10-00:54:55 adnotacje).

W toku przeprowadzonego postępowania pozwana przyznała powodowi zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w wysokości 152.313,90 złotych, zwrot kosztów leczenia w wysokości 313,90 złotych oraz zwrot uszkodzonych rzeczy osobistych w wysokości 2.000,00 złotych. Jednakże z uwagi na przyczynienie się poszkodowanego do zwiększenia rozmiarów szkody kwoty zostały pomniejszone o 30%. Wobec powyższego na rzecz powoda została przekazana kwota 106.619,73 złote.

Kolejną decyzją z dnia 29 sierpnia 2014 roku pozwana przyznała na rzecz powoda kwotę 66.753,58 zł. tytułem odszkodowania pomniejszoną o 30% przyczynienia się poszkodowanego do powstania szkody.

Dowód: kserokopia pism (k. 30-35, k. 149-150 akt)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Ostatecznie powód P. J. (1) ostatecznie wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 3.625.122 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, w tym 125.122 tytułem odszkodowania oraz renty z tytułu utraty zdolności do pracy oraz utraconych widoków na przyszłość i zwiększonych potrzeb w kwocie 4.500 zł płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca począwszy od daty wniesienia pozwu a pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz renty z tytułu utraty zdolności do pracy oraz utraconych widoków na przyszłość i zwiększonych potrzeb w kwocie 4.500 zł płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca począwszy od daty wniesienia pozwu

W sprawie bezspornym było, że w ramach zawartej umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych (...) S.A. w W. zobowiązana była do naprawienia szkody osobowej powstałej w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 26 kwietnia 2012 roku. Pozwana nie kwestionowała również faktu oraz okoliczności zaistnienia zdarzenia drogowego, z którym wiązała się powstała szkoda osobowa.

Spór dotyczył natomiast zakresu i rozmiarów tej odpowiedzialności, w tym wysokości zadośćuczynienia należnego powodowi, zasadności przyznania powodowi pozostałych świadczeń w postaci odszkodowania tytułem kosztów leczenia i utraconych zarobków powoda oraz renty wyrównawczej i renty z tytułu zwiększonych potrzeb.

Stosownie do treści art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. W myśl art. 444§2 k.c. jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. Na podstawie art. 445 § 1 k.c. w związku z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, Sąd może również przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Ustawodawca wskazał, że suma pieniężna przyznana tytułem zadośćuczynienia ma być „odpowiednia”, nie sprecyzował jednak zasad ustalania jej wysokości. Nie ulega wątpliwości, że o rozmiarze należnego zadośćuczynienia decyduje rozmiar doznanej krzywdy, zadośćuczynienie ma bowiem na celu naprawienie szkody niemajątkowej, wyrażającej się doznaną krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych. Nie dający się ściśle wymierzyć charakter krzywdy sprawia, że ustalenie jej rozmiaru, a tym samym i wysokości zadośćuczynienia zależy od oceny sądu. Ocena ta powinna uwzględniać całokształt okoliczności sprawy, nie wyłączając takich czynników, jak np. wiek poszkodowanego oraz postawa sprawcy. Przy ustalaniu rozmiaru cierpień powinny być uwzględniane zobiektywizowane kryteria oceny, odniesione jednak do indywidualnych okoliczności danego wypadku. Oceniając rozmiar doznanej krzywdy trzeba zatem wziąć pod rozwagę całokształt okoliczności, w tym rodzaj doznanych przez poszkodowanego obrażeń i rozmiar związanych z nimi cierpień fizycznych i psychicznych, ich nasilenie i czas trwania, nieodwracalność następstw wypadku, kalectwo i jego stopień, oszpecenie, rodzaj wykonywanej pracy, szanse na przyszłość, poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiową, konieczność korzystania ze wsparcia bliskich oraz inne czynniki podobnej natury. Zadośćuczynienie powinno spełniać funkcję kompensacyjną.

Poziom życia poszkodowanego nie może być natomiast zaliczany do czynników, które wyznaczają rozmiar doznanej krzywdy i wpływają na wysokość zadośćuczynienia. Suma pieniężna przyznana tytułem zadośćuczynienia ma stanowić przybliżony ekwiwalent poniesionej szkody niemajątkowej. Powinna zatem wynagrodzić poszkodowanemu doznane przez niego cierpienia fizyczne i psychiczne i ułatwić przezwyciężanie ujemnych przeżyć. Nie oznacza to jednak, że formą złagodzenia doznanej krzywdy musi być nabywanie dóbr konsumpcyjnych o wartości odpowiadającej poziomowi życia poszkodowanego. Takie pojmowanie funkcji kompensacyjnej prowadziłoby do różnicowania krzywdy, a tym samym wysokości zadośćuczynienia zależnie od stopy życiowej poszkodowanego. Godziłoby to w zasadę równości wobec prawa, a także w powszechne poczucie sprawiedliwości. (por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2010r., sygn. akt II CSK 94/10, LEX nr 672673 oraz przytoczone tam liczne orzecznictwo).

Ustalając wysokość należnego powodowi P. J. (1) zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze w szczególności zgromadzoną dokumentację lekarską oraz opinie biegłych odnośnie określenia rodzaju, rozmiarów doznanych przez powoda uszkodzeń ciała, charakteru schorzeń pozostających w związku przyczynowym ze zdarzeniem, czasokresu i

intensywności odczuwanych przez powoda dolegliwości bólowych, czasokresu leczenia, stosowanych zabiegów oraz stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Sąd ustalając kwotę zadośćuczynienia miał zatem na uwadze: rozległość doznanych przez P. J. (1) następstw urazu i ich charakter; wiek powoda w momencie zdarzenia (27 lat), sprawność fizyczną, stan zdrowia, fakt wykonywania pracy zawodowej. Wpływ na wysokość zadośćuczynienia miał również przebieg leczenia powoda; wystąpienie stałego uszczerbku na zdrowiu na poziomie 100%. Rokowania na przyszłość co do stanu zdrowia powoda są niekorzystne. Powód nigdy nie uzyska pełnej sprawności jak sprzed wypadku. Powód powinien być stale rehabilitowany aby utrzymać obecny stan zdrowia i aby nie doszło do jego pogorszenia. Ponadto powód na stałe jest niezdolny do wykonywania pracy zawodowej. Ponadto do końca życia powód jest zdany na pomoc osób innych, szczególnie w wieku starszym. Powód będąc w młodym wieku - 27 lat doznał w wypadku ciężkich nieodwracalnych obrażeń ciała, które stanowią dużą krzywdę fizyczną i psychiczną, której nie można w żaden sposób naprawić i wynagrodzić.

Strona pozwana podnosiła, że powód przyczynił się do powstania zdarzenia z dnia 26 kwietnia 2012 roku.

Podkreślić należy, iż samo przyczynienie stanowi kategorię obiektywną, którą należy rozpatrywać tylko w ramach adekwatnego związku przyczynowego w ujęciu art. 361 k.c. Przyczynieniem się jest zatem każde zachowanie się poszkodowanego pozostające w normalnym związku przyczynowym ze szkodą, za którą ponosi odpowiedzialność inna osoba. Należy podkreślić, że takie podejście nie niweczy znaczenia czynników subiektywnych, a jedynie – rozdzielając sferę przyczynienia od sfery miarkowania – przesuwają je do etapu miarkowania. Ustalenie przyczynienia jest zatem warunkiem wstępnym, od którego w ogóle zależy możliwość rozważania zmniejszenia odszkodowania, jak i to, że jest to warunek konieczny, lecz niewystarczający, gdyż samo przyczynienie nie przesądza zmniejszenia obowiązku naprawienia szkody, oraz to że stopień przyczynienia nie jest bezpośrednim wyznacznikiem zakresu tego zmniejszenia. Po ustaleniu przyczynienia się poszkodowanego sąd powinien następnie rozstrzygnąć, czy obowiązek naprawienia szkody należy zmniejszyć ze względu na to przyczynienie się poszkodowanego, a jeżeli tak – w jakim stopniu należy to uczynić. Decyzja o obniżeniu odszkodowania stanowi bowiem uprawnienie sądu. Zmniejszenie obowiązku naprawienia szkody następuje zawsze *in casu*, w wyniku oceny konkretnej i indywidualnej, poprzedzonej koniecznym, lecz niewystarczającym ustaleniem, że zachowanie poszkodowanego pozostawało w normalnym związku przyczynowym ze szkodą, które stanowi początek procesu sędziowskiego wymiaru odszkodowania w granicach wyznaczonych w art. 362 k.c. Takie odczytywanie treści i znaczenia tego przepisu zapewnia niezbędną elastyczność, która jest bardziej potrzebna na etapie miarkowania, aniżeli na etapie dokonywania kwalifikacji pod kątem przyczynienia (por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2008r. z uzasadnieniem, IV CSK 228/08, OSNC-ZD 2009/3/66, Biul. SN 2009/1/12, LEX 513257, 475287).

Należy dodać, iż zmiarkowanie odszkodowania w proporcji mniejszej niżby wynikało to ze stopnia przyczynienia się poszkodowanego nie jest sprzeczne z art. 362 k.c., który wprowadza stopień winy obu stron przyjmując jako najważniejszą z przesłanek obniżenia odszkodowania, lecz wskazuje że istotne są także inne okoliczności. Taką okolicznością są m.in. tragiczne dla poszkodowanego następstwa wypadku (por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 14 maja 2008r., I ACa 191/08, LEX nr 446149).

W sprawie niniejszej P. J. (1) nie przyczynił się do powstania szkody albowiem jak wynika z opinii biegłego sądowego T. B. powód podczas wypadku w dniu 26 kwietnia 2012 roku pomimo że przekroczył dopuszczalną prędkość wynoszącą 90km/h poruszając się z prędkością rzędu 105-116 km/h nie miał możliwości uniknięcia wypadku nawet gdyby poruszał się z prędkością 90km/h z uwagi na zbyt krótki odcinek drogi zatrzymania do miejsca kolizji.

Z tego względu w ocenie Sądu właściwą kwotą zadośćuczynienia za doznaną krzywdę przez powoda w związku z wypadkiem z dnia 26 kwietnia 2012 r. będzie kwota **905.000 zł.** Uwzględniając zaś, że dotychczas zakład ubezpieczeń z tego tytułu wypłacił już kwotę **105.000 zł**, należało zasądzić na rzecz P. J. (1) z tego tytułu kwotę **800.000 zł.** Zadośćuczynienie w takiej wysokości powinno wynagrodzić powodowi doznane przez niego cierpienia fizyczne i psychiczne związane z wypadkiem oraz ułatwić przezwycięzenie ujemnych przeżyć.

Kwota zadośćuczynienia jakiej domagał się powód była w znacznym stopniu wygórowana. Skutki wypadku były poważne jednak nie uzasadniały przyznania zadośćuczynienia w kwocie 1.500.000 zł.

Zatem brak było podstaw do przyznania powodowi zadośćuczynienia w kwocie wskazanej w pozwie. Przy określaniu wysokości zadośćuczynienia należy mieć na względzie nie tylko jego kompensacyjny charakter, ale również aktualne stosunki majątkowe społeczeństwa, tak aby przyznane zadośćuczynienie nie stanowiło bezpodstawnego wzbogacenia poszkodowanego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 30 stycznia 2004 r., sygn. akt I CK 131/03, OSNC 2005/2/40). Zasądzona kwota tytułem zadośćuczynienia stanowi ponadto realnie odczuwalną ekonomicznie wartość, a także jest utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Z tego względu żądanie powoda przekraczające kwotę zasądzoną kwotę należało oddalić.

Jednocześnie w ocenie Sądu uzasadnionym było żądanie zapłaty odszkodowania w wysokości 125.222 złotych, z tytułu odszkodowania, ponad kwotę wypłaconą już przez pozwaną z tego tytułu. Ustalając wysokość odszkodowania z tytułu leczenia, Sąd oparł się na fakturach i rachunkach załączonych przez powoda do pozwu, których zasadność i wysokość pozwana zakwestionowała. Pozwana podnosiła niezasadność zasądzenia kosztów leczenia w tym zakresie uznając je za wygórowane i nie potrzebne. W ocenie Sądu mając na względzie treść opinii biegłych sądowych wydających liczne opinie w sprawie, którzy jednoznacznie potwierdzili konieczność wydatków poniesionych przez powoda w trakcie procesu leczenia. Doznane przez powoda urazy w wyniku wypadku oraz długotrwały proces leczenia uzasadniały poniesione wydatki w przywołanych kwotach.

Na ogólną wysokość odszkodowania w kwocie 125.222 zł należną powodowi a przyznaną przez Sąd składa się: kwota 55.080 zł. tytułem zakupu platformy przyschodowej, kwota 6.600 zł. - zakup rotoru elektrycznego, kwota 12.300 zł. - zakup wózka inwalidzkiego, kwota 60 zł. - zakup drabinki przyłóżkowej, kwota 2.328,91 zł. - zaopatrzenie urologiczne, kwota 58,81 zł. - taśma rehabilitacyjna, kwota 226,11 zł. - zakup uchwytów łazienkowych, kwota 20 zł. - kaczka męska, kwota 58 zł. - poduszka przeciwko odleżynom duża okrągła (...), kwota 1.000 zł. - poduszka przeciwko odleżynom (...), kwota 210 zł. - usługa noclegowa, kwota 720 zł. - zabiegi fizjoterapeutyczne, kwota 100 zł. - konsultacja medyczna, kwota 100 zł. - konsultacja lekarska specjalistyczna, kwota 200 zł. - konsultacja okulistyczna, kwota 400 zł. - konsultacja dietetyczna, kwota 3.646,70 zł. - leki, środki pomocnicze i opatrunkowe, kwota 9.395,10 zł. - koszty paliwa oraz opłata parkingowa, kwota 2.388,38 zł. - przystosowanie samochodu, kwota 69,99 zł. - rękawiczki do jazdy na wózku, kwota 165 zł. - rękawiczki zimowe do jazdy na wózku, kwota 27.000 zł. - zakup samochodu, kwota 1.940 zł. - turnus rehabilitacyjny, kwota 450 zł. - wyjazdy na obozy (...) zgodnie z wyliczeniami wskazanymi przez stronę powodową w pozwie.

Częściowo zasadne było również żądanie powoda o przyznanie mu renty z tytułu zwiększonych potrzeb. Powód w wyniku wypadku stał się osobą niepełnosprawną, poruszającą się na wózku inwalidzkim, bez możliwości poprawy swojego stanu zdrowia a uszczerbek na zdrowiu został określony przez biegłych na poziomie 100%. Zatem niezdolność ta ma charakter stały. Jego potrzeby materialne jednak znacznie wzrosły i powód wymaga stworzenia odpowiednich warunków aby w życiu codziennym mógł prawidłowo funkcjonować. Uzasadnionym jest jednak założenie, że gdyby nie uszczerbek na zdrowiu powód nie wymagałby żadnej pomocy osób trzecich. Obrażenia, których doznał powód w wyniku wypadku z dnia 26.04.2012 miały charakter wielonarządowy. Można je określić przymiotnikiem ciężkie. Stanowiły one zagrożenie dla życia powoda. Doznane obrażenia przełożyły się na ciężki wyjściowo stan powoda. Wymagał on długotrwałego pobytu na oddziale intensywnej opieki medycznej. Przeszedł one wiele czynności medycznych i zabiegów, w tym poważne operacje. Był prowadzony w śpiączce farmakologicznej, wentylowany mechanicznie zanim jego stan uległ stabilizacji. Dlatego cierpienia fizyczne i psychiczne związane z tym urazem jak i leczeniem jego skutków można określić jako bardzo znaczne. Obecnie w badaniu neurologicznym stwierdza się u powoda poważne deficyty ograniczające jego sprawność. Powód ma porażenie kończyn dolnych z zaburzeniem funkcji oddawania stolca i moczu, co jest wynikiem uszkodzenia rdzenia kręgowego w odcinku piersiowym. Skutkuje to także zaburzeniem funkcji seksualnych. Zdolności do prokreacji, narażeniem na infekcje układu moczowego (używa cewnika i pampersów), możliwymi zaburzeniami funkcji przewodu pokarmowego. Wymienione powyżej deficyty należy uznać za trwałe. Z pewnością rzutują one na możliwości funkcjonowania powoda w życiu codziennym i

społecznym oraz zawodowym. Powód porusza się na wózku inwalidzkim. Jeździ nawet przystosowanym samochodem. Nie można jednak uznać że jest osobą w pełni samodzielą. Należy stwierdzić, że już na trwałe będzie wymagał w wielu czynnościach życia codziennego pomocy osób innych. Również trzeba dodać, że funkcjonowanie w wielu sferach życia będzie dla niego ograniczone. Natomiast zapotrzebowanie powoda na zabiegi rehabilitacyjne, konsultacje lekarskie może odbywać się w ramach NFZ ale również w ramach prywatnej opieki zdrowotnej co potwierdziły opinie biegłych sądowych w sprawie niniejszej. W związku z powyższym Sąd zasądził powodowi rentę płatną do 10-go dnia każdego miesiąca w kwocie 1.500 złotych, uznając, że kwota ta pokryje miesięczne koszty rehabilitacji i diety, która jak stwierdzili biegli nie jest specjalistyczna, wymaga jedynie drobnych zmian w zakresie żywienia. Ponadto powód mieszka z rodzicami i bratem, nie potrzebuje fachowej pomocy osób trzecich, sam jeździ do pracy, zatem pomoc rodziny jest ograniczona.

W pełni zasadne było również żądanie powoda o przyznanie mu renty z tytułu utraconego zarobku. Powód w wyniku wydarzenia z dnia 26.04.2012 roku utracił możliwość wykonywania pracy na stanowisku wykonywanym przed wypadkiem. Powód w wyniku wypadku stał się osobą niepełnosprawną, poruszającą się na wózku inwalidzkim, bez możliwości poprawy swojego stanu zdrowia a uszczerbek na zdrowiu został określony przez biegłych na poziomie 100%. Zatem niezdolność ta ma charakter stały. Powód nie może wykonywać już na zawsze zawodu wykonywanego przed wypadkiem. Powód otrzymuje świadczenie rentowe z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 923 zł. oraz zasiłku pielęgnacyjnego w wysokości 156 zł. oraz wynagrodzenie za wykonywana pracę zawodową w wysokości 1.500 zł. Uzasadnionym jest jednak założenie, że gdyby nie uszczerbek na zdrowiu powód w ramach rozwoju kariery zawodowej mógłby osiągać znacznie wyższe dochody. Przy ustalaniu wysokości renty, określając wielkość hipotetycznych dochodów uprawnionego, należy bowiem uwzględnić wszelkie jego dochody dotychczas uzyskiwane, a także dochody, których uzyskanie w przyszłości było wysoce prawdopodobne. Sąd uwzględniła zarówno zeznania powoda jak i powołanych w sprawie świadków, którzy jednoznacznie stwierdzili, że powód zarabiał przed wypadkiem kwotę 5.000 złotych miesięcznie, a w sprawie nie było dowodów przeciwnych. Sam bowiem fakt zarejestrowania przez pracodawcę na kwotę niższą niż ta wypłacana ostatecznie pracownikowi jest zjawiskiem powszechnie znanym. Zatem Sąd zasądził rentę z tytułu utraconego zarobku w kwocie po 2.000 złotych albowiem powodowi przyznana została renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy a nadto obecnie zarabia zawodowo zatem ma możliwość dalszego rozwoju swojej kariery zawodowej pomimo licznych ograniczeń.

W pozostałej części powództwo zostało oddalone.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. Wymagalność roszczenia o zadośćuczynienie za krzywdę, a tym samym i początkowy termin naliczania odsetek za opóźnienie w zapłacie należnego zadośćuczynienia, może się różnie kształtować w zależności od okoliczności sprawy. Terminem, od którego należą się odsetki za opóźnienie w zapłacie zadośćuczynienia za krzywdę, może być więc, w zależności od okoliczności sprawy, zarówno dzień poprzedzający wyrokowanie o zadośćuczynieniu, jak i dzień tego wyrokowania. Zdaniem Sądu zarówno odszkodowanie jak i zadośćuczynienie za krzywdę stają się wymagalne po wezwaniu zobowiązanego przez poszkodowanego do spełnienia świadczenia (art. 455§ 1 k.c.). Od tej chwili biegnie termin do odsetek za opóźnienie (art. 481§ 1 k.c.). W ocenie Sądu stopień doznanej krzywdy przez powoda w wyniku wypadku, uzasadniał przyjęcie, że wysokość zadośćuczynienia powinna wynosić o wiele więcej niż przyjęta przez pozwaną kwota. Domaganie się przez P. J. (1) zapłaty świadczeń wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi wedle wskazań powoda jest uzasadnione. W związku z powyższym Sąd zasądził odsetki ustawowe zgodnie z brzmieniem art. 481 k.c. zasądził odsetki od dnia wniesienia powództwa tj. od dnia 14 sierpnia 2014 roku

Natomiast w zakresie renty z tytułu zwiększonych potrzeb oraz renty z tytułu utraconego zarobku Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu tj. od dnia 14 sierpnia 2014 roku, uznając roszczenie w tym zakresie za uzasadnione.

Podstawą orzeczenia były przepisy art. 444 § 1 i 2 k.c. oraz art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Mając bowiem na uwadze wynik procesu, powód byłby obowiązany zwrócić pozwanej koszty procesu. Niemniej jednak z uwagi na fakt, że wyrok w sprawie o

zadośćuczynienie ma w dużej części charakter uznaniowy, należy uznać, że powód nie mógł wiedzieć jaka przysługuje mu kwota tytułem zadośćuczynienia, odszkodowania oraz renty. Na zasadzie więc słuszności nie należało obciążać go kosztami procesu poniesionymi przez pozwaną.

Stosownie do art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005 r., nr 167, poz. 1398 ze zm.) Sąd nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 21.573,10 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych, których powód nie miał obowiązku uiścić. Kwota ta stanowi należne opłaty sądowe od pozwu oraz koszty opinii biegłych, w części co do której powództwo zostało uwzględnione (23% x 93.795,93 zł).

Podstawą orzeczenia były przepisy art. 444 § 1 i 2 k.c. oraz art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Mając bowiem na uwadze wynik procesu, powód byłby obowiązany zwrócić pozwanej koszty procesu. Niemniej jednak z uwagi na fakt, że wyrok w sprawie o zadośćuczynienie ma w dużej części charakter uznaniowy, należy uznać, że powód nie mógł wiedzieć jaka przysługuje mu kwota tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania. Na zasadzie więc słuszności nie należało obciążać go kosztami procesu poniesionymi przez pozwaną.

Stosownie do art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005 r., nr 167, poz. 1398 ze zm.) Sąd nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 23.896,32 zł (26% x 91.908,91 zł.) tytułem zwrotu kosztów sądowych, których powód nie miał obowiązku uiścić. Kwota ta stanowi należne opłaty sądowe od pozwu, koszty opinii biegłych oraz świadków.